

lig vilde være blevet større, jo længere man havde ventet med at ophæve Nævnene.

Man har baade fra konservativ, radikal og socialdemokratisk Side railleret noget over, at man har kunnet foreslaa en Bestemmelse om kvalificeret Majoritet ved visse Afgørelser. Jeg skal dog til konservativ Side sige, at man fra den Side har været stærkt med paa at optage Bestemmelser i selve Loven, hvorefter der krævedes kvalificeret Majoritet ved visse Nævnsgang Afgørelser; man staar altsaa der ikke fremmed for den Tanke, at det i visse Tilfælde kan være rimeligt at kræve kvalificeret Majoritet. Og hvorledes er Oppositionspartiernes Stilling? Ja, de er aldeles ikke bange for at kræve kvalificeret Majoritet, naar det passer med deres Politik. Vi har set det her i dette Ting ved en Sag af meget stor Vigtighed. Da Lovene om Hærorrdningen var vedtaget af Rigsdagen, og det ikke passede de Herrer i deres Politik at lade denne Hærorrdning blive ført ud i Livet, benyttede man sig af en Mindretalsret til at faa en af Lovene vedrørende Hærorrdningen standset. Al denne Forargelse fra den Side tager vi derfor ikke saa højtideligt. Om man fra den Side kan gaa med til Bestemmelser om kvalificeret Majoritet, afhænger aabenbart af, om noget saadant passer i de Herrer's Politik eller ikke.

Den ærede Ordfører for det konservative Parti, Hr. Johannes Lou, der altid forsømmer en gunstig Lejlighed til at tie stille, talte om vor Evneløshed. Jeg indrømmer, at jeg i visse Henseender ikke har det ærede Medlems Evner. Jeg hørte en Gang en god konservativ Mand sige, at det ærede Medlem var en ganske glimrende Ordfører, for naar han havde talt, var der ikke et Menneske, der egentlig vidste, hvad han mente. Den Evne har jeg i hvert Fald ikke. — Jeg anbefaler at stemme mod Mindretallets Ændringsforslag.

Simonsen: Jeg skal væsentlig gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Johannes Lou som Ordfører for det konservative Folkeparti uden dog at blande mig i Diskussionen om, hvem der er mest evneløs, Venstre eller det ærede Medlem. Det ærede Medlem udtalte, at her drejer det sig om Menneskelykke og Mennesketilværelse, og derfor burde man fare frem med den største Varsomhed. Jeg blev glad, da jeg hørte de Udtryk, men i Virkeligheden betyder de ikke noget, hvor rigtig Bemærkningen end er, thi det Forslag, som det ærede Medlem har været

med til at forme, og som vi nu snart skal stemme om, er i Virkeligheden af en saadan Art, at der ikke ved dets Udformning er handlet med Varsomhed. Man har spillet Plat og Krone om Menneskelykke og Mennesketilværelse.

Venstres ærede Ordfører Hr. Hagbart Berg søgte at kompromittere de Radikale ved at klistre dem op paa Siden af Socialdemokraterne i dette Tilfælde, idet han nævnte, at de Radikale fulgte Socialdemokraterne, der overhovedet hele Tiden havde ment, at en Restriktion paa dette Omraade stadig var nødvendig. Der er noget uretfærdigt i at forsøge en saadan Mistænkeliggørelse, thi de Konservative er jo ikke bedre. Saavel ved første Behandling som nu har deres Ordfører udtalt, at de Konservative altid har ment, at en Bestemmelse i Retning af den nu foreslaaede Aagerparagraf en Gang maatte afløse Boligloven; fuldstændig at stryge det hele gik ikke an. Men det staar jo fast, at i den Retning har de Konservative intet foreslaaet, saa paa det Omraade er det konservative Folkeparti i den skønneste Uoverensstemmelse med sig selv, idet Ord og Handling staar i stik Modstrid med hinanden.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou kom ind paa en Omtale af, hvad der er foregaaet i Udvalget, fremdrog endogsaa Detailler af Forhandlingen der. Jeg ved nu ikke, om det er heldigt for Samarbejdet eller Udsigterne for at naa gode Resultater i Udvalg, at man afslører den Slags Ting offentligt, men jeg har i og for sig ikke noget imod, at dette er nævnt; men saa maa jeg have Lov til at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem, idet jeg nemlig ikke kan anerkende hans Fremstilling af, hvad der er foregaaet, som rigtig. Det ærede Medlem sagde, at de Konservative og Venstre aldeles ikke havde stillet sig afvisende overfor Tanken om at træffe indskrænkende Bestemmelser med Hensyn til Gyldigheden af frivillige Overenskomster. Nej, tværtimod, siger det ærede Medlem, man havde stillet sig overordentlig imødekommende og endogsaa i Udvalget foreslaaet en Bestemmelse, der gik imod de frivillige Overenskomster, og han røbede tillige, at denne Bestemmelse gik ud paa at forbyde frivillige Overenskomster, der medførte en Forhøjelse af Lejen, saaledes som denne var i 1914, med over 50 pCt. Det er rigtigt, at der har ligget et saadant Forslag, men om det var alvorlig ment, eller om det blot var en Rævekage eller noget lignende, der der blev lagt, skal jeg ikke udtale mig om. Jeg skal holde mig